

STANISŁAW LEON PASZKE (1894-1974)

Urodził się 6 listopada 1894 roku w Krobi w rodzinie zegarmistrza Karola i Józefy z domu Dechnik. Uczył się w Konserwatorium Muzycznym Kaysera w Berlinie. Tam też prywatnie studiował kompozycję, dyrygenturę i grę na flecie. W 1921 roku wstąpił do Wojska Polskiego w charakterze urzędnika wojskowego i rozpoczął pracę w Poznaniu jako kapelmistrz orkiestr wojskowych: 14. pułku artylerii lekkiej, a następnie 15. pułku ułanów.

W Poznaniu w 1922 roku wziął ślub z Zofią Jaszcz. Małżeństwo miało troje dzieci: Jerzy (1923), Urszula ((1925), Tadeusz (1931). W 1927 roku rodzina przeniósła się do Ostrowa Wielkopolskiego. Stanisław zaczął prowadzić orkiestrę dętą i symfoniczną 60. pułku piechoty. Niebawem otrzymał awans na kapitana W.P. Prowadził też amatorski chór mieszany „Moniuszko”.

W czasie II wojny światowej był więziony w Oflagu IIA w Prenzlau w Brandenburgii. W obozie jenieckim zorganizował orkiestrę obozową i komponował pieśni patriotyczne.

Po powrocie do Polski w 1946 roku przez pewien czas ponownie prowadził orkiestrę symfoniczną w Ostrowie. W 1947 roku przeniósł się do Poznania, gdzie przez następne 15 lat był dyrygentem i kierownikiem artystycznym Reprezentacyjnej Orkiestry Kolejowej Okręgu Poznańskiego przy Zakładach Naprawy Taboru Kolejowego. Przez wiele lat był też organizatorem i wykładawcą kursów nauczycielskich dla dyrygentów orkiestr dętych i instruktorów muzycznych w Pałacu Kultury w Poznaniu, Wielkopolskim Związku Chórów i Orkiestr, Lubuskim Towarzystwie Muzycznym i w orkiestrach strażackich województw poznańskiego i zielonogórskiego. Po przejściu w 1962 roku na emeryturę pełnił szereg funkcji społecznych w amatorskim ruchu muzycznym. Skomponował znane marsze: *Wojskowe fanfary*, *Gród Przemysława* oraz wiele utworów wokalnych i pieśni.

Zmarł 28 lipca 1974 roku w Poznaniu i został pochowany na Cmentarzu Junikowo.

W 1928 roku został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.